

Arrest

**nr. 334 692 van 21 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake:

1. X
2. X
3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. MEULEMEESTER
Langestraat 152
9473 WELLE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 12 november 2024 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 oktober 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 maart 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat V. MEULEMEESTER verschijnt voor de verzoekende partijen. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

3.1. Op 8 augustus 2024 dienen verzoekers een verzoek om internationale bescherming in.

Op 10 oktober 2024 worden verzoekers gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Georgisch machtig is en in aanwezigheid van hun advocaat.

Op 31 oktober 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in hoofde van verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.2. De bestreden beslissing, genomen in hoofde van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodoxe geloof aan te hangen. U bent geboren en getogen in Abchazië. In 1992-1993 heeft u gevochten in de oorlog in Abchazië. In 2008 verhuisde u met uw gezin naar Tbilisi omwille van de oorlog. U kreeg onderdak ter beschikking gesteld van de overheid, een vervallen gebouw, een oud crematorium. Sinds 2008 heeft u een gespannen relatie met de overheid omdat u zich kritisch opstelde tegenover de woonomstandigheden. U heeft geprobeerd om andere accommodatie te krijgen van de overheid. Zo schreef u aanvragen naar het ministerie van vluchtelingen maar er kwam geen reactie. Er kwam een keer een journalist langs en u en uw vrouw contacteerden ook de Verenigde Naties om de barre leefomstandigheden aan de kaak te stellen. Enkele jaren geleden, in 2020 of 2021, werd het appartement eigendom van uw familie, waardoor u niet langer kon proberen om een andere accommodatie toegewezen te krijgen.

In maart 2023 probeerde u om medische documenten te verzamelen zodat u een uitkering kon bekomen voor een verwonding die u opliep in Abchazië. Het ging om documenten van twee ziekenhuizen die aantonen dat u een medische behandeling heeft gehad in Abchazië om kogeldeeltjes te laten verwijderen. U had deze documenten nodig om een financiële tegemoetkoming te krijgen. U richtte zich tot de afdeling van de legerpolitie van het ministerie van defensie en tot het ministerie van gezondheid. Nergens werd u geholpen en men weigerde om mee te werken. Men was agressief tegen u omdat u vroeger al kritisch was over uw woonaccommodatie.

U merkte soms dat u door iemand werd achtervolgd. In de lente van 2024 kreeg u bedreigingen van onbekende mensen. De eerste keer was toen u met uw vrouw aan het wandelen was. Een auto stopte en er stapten twee mannen uit, waaronder één Russisch-sprekende. Ze vroegen waarom u naar de verschillende ministeries ging en zeiden dat u bij de verkiezingen vijf mensen moest meebrengen. Ongeveer tien dagen later was u van de metro onderweg naar huis toen er een auto stopte in uw buurt. Vier mannen stapten uit en kwamen naar u toe. U moest stoppen met naar de ministeries te gaan. Indien u niet stopte, zouden ze u neerschieten. Ze sloegen u op uw rug en u viel. Nadat ze vertrokken, bent u naar huis gegaan waar u uw vrouw inlichtte over wat er was gebeurd.

U bent uiteindelijk samen met uw partner T.M. (cgvs nr. [...]), jullie kinderen en uw zus M.G. (cgvs nr. [...]) naar België gereisd. Jullie verlieten Georgië op 6 augustus 2024 en vlogen rechtstreek naar België. Twee dagen later verzochten jullie samen om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag leggen u en uw partner de volgende documenten neer: uw originele paspoort, dat van uw partner en kinderen, uw originele geboorteakte, die van uw partner en kinderen met Franse vertaling (buiten voor de geboorteakte van M.), de originele geboorteakte van uw zus met Franse vertaling, uw originele rijbewijs, uw originele huwelijksakte met Franse vertaling, twee documenten in verband met het bekomen van de voogdij over uw zus met Franse vertaling, het blanco strafblad van u en uw partner met Franse vertaling, uw originele vluchtelingenkaart, die van uw partner en kinderen met Franse vertaling, originele certificaten die uw afkomst en die van uw partner uit Abchazië bevestigen met Franse vertaling, uw originele militaire kaart met Franse vertaling, de originele medaille van uw broer met Franse vertaling, de originele overlijdensakte van uw broer met Franse vertaling, twee originele documenten in verband met de aanvraag van uw medische documenten met Franse vertaling en drie foto's van jullie appartementsgebouw.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U besloot Georgië te verlaten omwille van problemen met de overheid. Sinds 2008 had u een gespannen relatie met de overheid omwille van het feit dat jullie en andere vluchtelingen in een vervallen gebouw werden ondergebracht. Nadat u in 2023 medische documenten was beginnen verzamelen, kreeg u nog meer problemen en werd u een aantal keer bedreigd. Uw vrouw haalde aan dat er veel Russen zijn in Georgië en dat ze daarom voor u vreest. Ze vertelde ook dat een rechter ermee dreigde u te arresteren. (notities

persoonlijk onderhoud (npo) MAN p. 6; Vragenlijst DVZ MAN, 28.08.2024, rubriek 3.5; npo VROUW p. 7, 9; Vragenlijst DVZ VROUW, 28.08.2024, rubriek 3.5)

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Nadat u in 2008 door de oorlog van Abchazië naar Tbilisi moest verhuizen, kreeg u een woning toegewezen door de Georgische overheid. Ze brachten jullie en tal van andere gezinnen onder in een oud crematorium, een gebouw in slechte staat. U was niet tevreden met de **levensomstandigheden** en heeft geprobeerd om van de overheid een andere accommodatie te krijgen, maar zonder succes. (npo MAN p. 8, 10, 11) Er moet op worden gewezen dat de door u aangehaalde slechte levensomstandigheden geen verband houden met de Conventie van Genève en niet beschouwd kunnen worden als vervolging, en daarenboven in aard, intensiteit en draagwijdte evenmin beschouwd kunnen worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Daarnaast staat het u vrij om op zoek te gaan naar andere accommodatie. U haalde aan dat dit geen optie was omdat u geen middelen had. (npo MAN p. 10) Hoewel dit louter een economisch motief is en dus geen link vertoont met de Conventie, kan hier terzijde worden opgemerkt dat u maar beperkte pogingen heeft ondernomen om een baan te vinden. U werkte af en toe als vrachtwagenchauffeur maar nooit officieel. (npo MAN p. 10) Uw echtgenote had overigens wel een job. Buiten de periode dat jullie kinderen werden geboren, had ze steeds een betaalde job. Ook voor jullie vertrek uit Georgië had ze een baan. (npo VROUW p. 6) Indien gewenst, konden jullie met andere woorden op zoek gaan naar meer geschikte accommodatie, eventueel in combinatie met een job voor uzelf. Er kan geconcludeerd worden dat uw levensomstandigheden in Georgië niet gezien kunnen worden als een situatie van vervolging of ernstige schade.

U beweerde dat u niet kon werken omdat u steeds in gevaar was omwille van **de aanwezige Russen** in Georgië. U had immers als soldaat tegen de Russen gevochten. (npo MAN p. 10, 11) Ook uw vrouw haalde aan dat ze bang is om in Georgië te wonen door de aanwezigheid van de Russen, de pro-Russische regering en het feit dat u vroeger tegen de Russen gevochten hebt. (npo VROUW p. 7, 8, 9) Dit is echter een blote bewering die u op geen enkele manier staft of concretiseert. U toont niet aan dat u als voormalige inwoner van Abchazië en als ex-soldaat risico loopt in Georgië vervolgd te worden door de Russen. U haalt geen voorbeelden aan waaruit blijkt dat u reeds in het verleden problemen kreeg met de Russen omwille van uw afkomst uit Abchazië of uw betrokkenheid in de oorlog (cf. infra). Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat u bij terugkeer naar Georgië om die reden vervolging te vrezen hebt.

Volledigheidshalve moet nog onderstreept worden dat, indien u van mening bent dat u in Georgië bescherming nodig hebt tegenover de Russen, u daarvoor terecht kan bij de nationale autoriteiten. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 11 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20231211.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te

staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u in de toekomst aanklopt bij de nationale autoriteiten indien u vindt dat u nood hebt aan bescherming.

In juli 2024 had u de officiële **voogdij** over uw zus aangevraagd. Toen die werd toegekend en u het document wilde gaan ophalen, zag u dat uw naam en die van uw advocaat niet correct genoteerd stonden. U vroeg om dat aan te passen. De rechter reageerde daar zeer agressief op en belde nadien jullie advocaat om te zeggen dat hij u zou laten arresteren indien u nog een keer zou langskomen. Uw advocaat achtte het beter dat u het verbeterde document niet zelf ging halen op de rechtbank in Tbilisi. (npo MAN p. 6; npo VROUW p. 9, 10) Deze gebeurtenis is niet zwaarwichtig of ernstig genoeg zodat er sprake zou zijn van vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, noch ernstige schade veroorzaakt zoals bedoeld in de context van subsidiaire bescherming.

U vertelde dat u in 2023 begon met het **verzamelen van medische documenten**. U had deze nodig om een uitkering te krijgen voor een wonde die u had opgelopen tijdens uw legerdienst in Abchazië. U beweerde dat u werd tegengewerkt en dat men weigerde om u te helpen. Bij de militaire politie van het ministerie van defensie reageerde men agressief tegen u, schold men u uit en bedreigde men u, volgens u omdat u in het verleden altijd kritisch was over uw onmenselijke levensomstandigheden. Van het ministerie van gezondheid kwam er geen reactie buiten een document. (npo MAN p. 7, 8, 9) Eerst en vooral kan uit de documenten die u voorlegde (zie documenten nr. 16 in de groene map) niet blijken dat u bewust werd tegengewerkt door het ministerie van defensie en het ministerie van gezondheid. Als antwoord op de aanvraag die u op 15 februari 2023 aan het ministerie van defensie had gericht, werd u op 17 februari 2023 een brief gestuurd waarin stond dat "la demande des documents médicaux mentionnés par vous dans votre déclaration au Département de la Police Militaire n'est pas fondée et vous pouvez vous référer à l'institution du profil concerné." Uit dit antwoord kan enkel afgeleid worden dat u zich tot de bevoegde instanties dient te wenden met uw vraag. Op 16 februari 2023 had u zich gewend tot het ministerie van gezondheid. Op 21 februari 2023 kreeg u schriftelijk antwoord op uw aanvraag. Er werd aangehaald dat: "la documentation archivistique des hôpitaux militaires d'Ochamchire et de Soukhoumi n'est pas conservée dans les Archives Départementales du Ministère. Par conséquent, nous n'avons pas la possibilité de vous fournir des informations sur les soins médicaux prodigués dans les hôpitaux militaires." Ook uit dit antwoord blijkt niet dat men onwillig was om in te gaan op uw vraag, wel dat het archief van het ministerie van gezondheid simpelweg niet over de door u gevraagde documenten beschikt. Het feit dat het ministerie van defensie en het ministerie van gezondheid u niet de gewenste documenten bezorgden, kan geenszins gezien worden als een situatie van vervolging, noch van ernstige schade. U heeft overigens buiten het aanschrijven van de ministeries weinig inspanningen geleverd om de nodige documenten te bemachtigen. Zo heeft u nagelaten om de ziekenhuizen in kwestie te contacteren omdat dat volgens u niet mogelijk is gezien ze in Abchazië liggen. Evenmin heeft u de antwoorden van de ministeries aan uw advocaat laten lezen om te zien wat haar reactie erop zou zijn. (npo MAN p. 9, 13)

Omdat u zich tot het ministerie van defensie en van gezondheid had gewend om de medische documenten te verkrijgen, werd u naar eigen zeggen **bedreigd door onbekenden**. (npo MAN p. 9) Er kan echter weinig geloof gehecht worden aan deze bedreigingen. Eerst en vooral valt het op dat de eerste confrontatie pas plaatsvond een jaar nadat u naar de ministeries was gestapt. U had de documenten aangevraagd in februari 2023 en pas in lente 2024 werd u bedreigd. Volgens u was het doel van de bedreiging dat u zou stoppen met naar de ministeries te gaan. (npo MAN p. 7, 14, 15) Indien er werkelijk iemand aanstoot had genomen aan het feit dat u uw medische documenten wilde verzamelen, is het frappant dat u pas een jaar na datum om die reden benaderd werd.

Ten tweede legden zowel u als uw vrouw oppervlakkige en weinig gedetailleerde verklaringen af over de incidenten. Zo kon noch u, noch uw vrouw preciseren wanneer het eerste incident plaatsvond. Jullie spraken beiden van 'vroeg in lente dit jaar' maar kwamen niet verder dan dat. (npo MAN p. 14, 15; npo VROUW p. 7) Uw vrouw is weinig op de hoogte van wat er tijdens de incidenten tegen u werd gezegd. Toen u tijdens een wandeling met uw vrouw door twee mannen werd benaderd, ging uw vrouw iets verderop staan. Ze hoorde dat u 'agent' werd genoemd en dat ze u vroegen waarom u naar de ministeries ging. Ook hoorde ze op het einde dat ze wilden dat u bij de verkiezingen vijf andere mensen zou meenemen. Voor de rest is uw vrouw niet op de hoogte van wat de twee mannen tegen u zeiden. (npo VROUW p. 7, 8) Zo weet ze bijvoorbeeld niet dat u met hen gesproken hebt over het feit dat u tegen de Russen gevochten hebt. (npo MAN p. 14) U zou haar er verder niets over verteld hebben. (npo VROUW p. 8) Het is niet aannemelijk dat uw vrouw niet meer op de hoogte is van wat de mannen tegen u zeiden. Ze was immers zelf aanwezig tijdens het incident en had de mogelijkheid om nadien van u meer details te verkrijgen. Ook over het tweede incident, 10 dagen later, kon uw vrouw niet veel details verschaffen. Ze wist dat u door vier mannen werd bedreigd met de dood. Ze had echter geen idee wat ze u juist zeiden. Ze had geen details omdat u haar geen details heeft verteld. (npo VROUW p. 9) U had echter verklaard dat u haar hetzelfde had verteld als op het CGVS. (npo MAN p. 16) Het feit dat uw vrouw zo weinig op de hoogte is van wat er tijdens de twee incidenten juist werd gezegd, is niet

geloofwaardig. Deze incidenten waren immers de reden dat jullie besloten om het land te verlaten. (npo MAN p. 17) Er mag verwacht worden dat zowel u als uw vrouw uitvoerig en uitgebreid zouden kunnen vertellen over dergelijke gebeurtenissen.

Zelfs indien enig ernstig geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die u zou hebben meegemaakt quod non-, dan nog **maakt u geenszins hard dat u geen bescherming zou kunnen krijgen in uw land van herkomst**. Immers, internationale bescherming kan slechts worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u niet op bescherming zou kunnen rekenen. U slaagt hier echter niet in. Gevraagd of u stappen heeft ondernomen om uw situatie in Georgië aan te klagen, antwoordde u dat het geen zin heeft en dat het erger zou worden. U heeft niet opgezocht of er bepaalde instanties of diensten zijn waar u kon melden dat u werd gevolgd en bedreigd want ook dat heeft geen zin weet u. Hoewel u in contact stond met een advocaat, K.G., in het kader van de voogdijprocedure van uw zus, heeft u met haar niet besproken dat uw werd lastiggevallen. U wilde dit niet want u kende de advocaat niet zo goed. (npo MAN p. 6, 17) U maakte met andere woorden niet aannemelijk dat de Georgische autoriteiten werkelijk onwillig zouden zijn om u de nodige hulp of bescherming te verlenen indien nodig.

Op basis van bovenstaande redenen dient dan ook te worden besloten dat u in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming aannemelijk heeft kunnen maken.

De door jullie voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Jullie paspoorten, geboorteaktes (ook die van uw zus) (met vertaling) en uw rijbewijs bevatten louter persoonsgegevens, die hier niet in twijfel getrokken worden. Uw huwelijksakte (met vertaling) toont aan dat u en uw partner getrouwd zijn. De twee documenten (met vertaling) in verband met het bekomen van de voogdij over uw zus tonen aan dat u de officiële voogdij werd toegewezen en dat er in het eerste document inderdaad spellingsfouten stonden die nadien verbeterd werden. Jullie vluchtelingenkaart (met vertaling) en het certificaat (met vertaling) en dat van uw vrouw tonen aan dat jullie vluchtelingen zijn uit Abchazië, waar u woonde voor 2008 en dat u sinds 2008 in Tbilisi woonde. De drie foto's van jullie appartementsgebouw tonen een gebouw in slechte staat. Zoals eerder aangehaald, houden jullie woonomstandigheden geen verband met de Conventie van Genève en kunnen ze evenmin gezien worden als ernstige schade. Het uittreksel van uw blanco strafblad (met vertaling) en dat van uw vrouw tonen louter aan dat jullie strafblad leeg is. Uw militaire kaart (met vertaling) bevestigt dat u gevochten heeft tijdens de oorlog. De medaille (met vertaling) van uw broer en zijn overlijdensakte (met vertaling) tonen aan dat hij overleden is op 19.10.2001 aan een schotwonde en postuum een medaille heeft ontvangen, hetgeen in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. De twee documenten in verband met de aanvraag van uw medische documenten (met vertaling) werden reeds eerder besproken. Geen van bovenstaande documenten kan een ander licht werpen op de bevindingen in jullie asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing, genomen in hoofde van tweede verzoekende partij, de zus van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodoxe geloof aan te hangen. U bent geboren in Abchazië en verhuisde in 2008 omwille van de oorlog naar Tbilisi. Door de bombardementen in Abchazië kreeg u neurotische problemen en storingen, u lijdt aan schizofrenie. In Tbilisi woonde u altijd samen met het gezin van uw broer M.G. (cgvs nr. [...]) omdat u omwille van uw gezondheidstoestand niet alleen kon leven.

Het leven in Georgië is duur, het is geen plaats om te leven en het leven is er onmogelijk. U woonde in een appartement dat door de overheid ter beschikking was gesteld aan vluchtelingen van Abchazië. Het gebouw was in slechte staat en het regende binnen. In Georgië kon u niets doen en had u geen middelen.

U bent samen met uw broer, schoonzus (T.M., cgvs nr. [...]) en hun kinderen naar België gekomen. Jullie verlieten Georgië op 6 augustus 2024 en vlogen rechtstreek naar België. Twee dagen later verzochten jullie samen om internationale bescherming bij de asielinstanties.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw originele Georgische paspoort, uw originele vluchtelingenkaart met Franse vertaling, een origineel certificaat dat uw afkomst uit Abchazië bevestigt met Franse vertaling, een origineel medisch document met Franse vertaling, uw originele blanco strafblad met Franse vertaling, uw originele geboorteakte met Franse vertaling, twee originele documenten in verband met de toekenning van de voogdij aan uw broer met Franse vertaling, een kopie van een doktersbriefje en drie foto's van jullie appartementsgebouw.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de documenten van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in uw administratief dossier (Fiche registratie; Vragenlijst "bijzondere procedure noden" DVZ; Beoordeling Bijzondere procedurele noden; Verklaring DVZ, 27.08.2024, rubriek 29; Vragenlijst DVZ, 27.08.2024, rubriek 3.8; medisch document met Franse vertaling – document nr. 4 in de groene map) blijkt immers dat u lijdt aan schizofrenie. U wordt daarom begeleid door uw broer M.G. die in Georgië uw officiële voogd was. U vroeg op de DVZ of hij aanwezig kon zijn op uw volgende interviews. U had moeite om zelf te spreken en zich uit te drukken.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om kwetsbare personen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Voor het begin van het persoonlijk onderhoud werd u water aangeboden en werd u uitgelegd dat uw broer niet aanwezig mocht zijn tijdens het gesprek, maar dat uw schoonzus (uw broer was op dat moment immers al vertrokken) om de hoek zou zitten in de wachtzaal, voor het geval u haar nodig zou hebben of als er een probleem zou zijn, om u zo meer op uw gemak te stellen. Het persoonlijk onderhoud vond plaats in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Verder werd het taalgebruik aangepast, werd u genoeg tijd gegeven om te antwoorden op de vragen en erop gewezen dat u op elk moment om pauze kon vragen. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 2; npo BROER p. 18)

Enkele uren na het persoonlijk onderhoud stuurde uw advocaat een doktersbriefje door dat diezelfde dag was opgesteld door Dr. S.L., waarin het volgende vermeld wordt: "la patiente est en incapacité d'être interviewée dans le cadre de sa procédure d'asile. Un bilan neuropsychiatrique est en cours." (zie document nr. 8 in de groene map) Hoewel er wordt gesteld dat u onhoorbaar bent, blijkt nergens uit het briefje op basis waarvan die conclusie werd getrokken. Uit het notitieverslag van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens dat het gehoor in normale omstandigheden verliep en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Nergens blijkt dat u op enige wijze gehinderd werd om uw relaas op correcte wijze uiteen te zetten. Uw advocaat heeft overigens op het einde geen opmerkingen geformuleerd over het verloop van het interview, noch ontving het CGVS opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud nadat deze naar u en uw advocaat werden opgestuurd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U besloot Georgië te verlaten samen met uw broer en zijn familie. Uw broer had problemen met de overheid. Zelf had u geen problemen in Georgië, buiten het feit dat jullie appartement zich in slechte staat bevond. Uw broer haalde nog aan dat de medische hulpverlening voor u beperkt was en dat u zich zonder hem niet zou kunnen redden. (notities persoonlijk onderhoud (npo) BROER p. 13; npo p. 4, 5; Vragenlijst DVZ, 27.08.2024, rubriek 3.4, 3.5)

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aan te tonen of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw **gezondheidstoestand** als asielmotief vreemd is aan de Conventie van Genève. U kreeg naar eigen zeggen neurotische problemen en storingen nadat de bombardementen begonnen. Volgens het medische document kreeg u schizofrenie toen de gevechten in

Abchazië aan de gang waren. De diagnose schizofrenie werd in 2006 vastgesteld (document nr. 4 in de groene map; Verklaring DVZ, 27.08.2024, rubriek 29) Uw broer haalde aan dat u niet de juiste behandeling kreeg in Georgië. In plaats van dat er verbetering kwam, ging uw toestand achteruit. U werd volgens uw broer maar oppervlakkig onderzocht. (npo BROER, p. 13) Zonder afbreuk te doen aan de ernst van uw gezondheidstoestand, dient te worden opgemerkt dat deze door u en uw broer aangehaalde medische problemen (zie supra.) geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Voor de beoordeling van uw medische problemen dient u zich te wenden tot de daartoe geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

U beroept zich deels op dezelfde asielmotieven als uw broer: jullie levensomstandigheden in Georgië en de directe aanleiding van jullie vertrek, zijnde de problemen van uw broer. (npo p. 4, 5; npo BROER p. 7, 8, 9, 10, 11) In het dossier van uw broer werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, waardoor ook in uw hoofd geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld omwille van die asielmotieven. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

[...]

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw paspoort en geboorteakte (met vertaling) tonen uw identiteitsgegevens en nationaliteit aan, wat niet in twijfel getrokken wordt. De vluchtelingenkaart (met vertaling) en het certificaat (met vertaling) tonen aan dat u een vluchteling bent uit Abchazië, waar u woonde voor 2008 en dat u sinds 2008 in Tbilisi woonde. De drie foto's van uw appartementsgebouw tonen een gebouw in slechte staat. Zoals eerder aangehaald, houden uw woonomstandigheden geen verband met de Conventie van Genève en kunnen ze evenmin gezien worden als ernstige schade. Het uittreksel van uw blanco strafblad (met vertaling) toont louter aan dat uw strafblad leeg is. De twee documenten in verband met de voogdij (met vertaling) tonen aan dat uw broer in juli 2024 officieel als uw voogd werd aangesteld. Het medische document uit Georgië toont aan dat er in 2006 de diagnose van schizofrenie bij u werd vastgesteld, het vermeldt een aantal symptomen en dat u medicatie neemt. Dit document kan niet aantonen dat u in Georgië het risico loopt om vervolgd te worden, het heeft louter betrekking op uw gezondheidstoestand. Het doktersbriefje van in België werd reeds besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.4. De bestreden beslissing, genomen in hoofd van derde verzoekende partij, de echtgenote van eerste verzoekende partij, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te bezitten en het orthodoxe geloof aan te hangen. U bent geboren en getogen in Abchazië. In 2008 verhuisde u met uw gezin naar Tbilisi omwille van de oorlog. U kreeg onderdak ter beschikking gesteld van de overheid, het was een vervallen gebouw, een oud crematorium. De wooncondities waren er zeer slecht en uw partner M.G. (cgvs nr. [...]) heeft zich daar steeds tegen verzet. Hij ging naar verschillende ministeries en vroeg om betere omstandigheden. Jullie nodigden een paar keer mensen uit van de Verenigde Naties om te komen kijken in het gebouw.

Sinds 2023 was uw partner bezig met het verzamelen van medische en militaire documenten waardoor hij bedreigingen kreeg. Op een dag waren jullie samen aan het wandelen toen twee mannen in de auto bij jullie stopten. Ze riepen tegen uw man en wilden dat hij bij de verkiezingen vijf mensen zou meebrengen. U denkt dat ze wilden dat uw man zou stoppen met naar de ministeries te gaan. Ongeveer tien dagen later kwam uw man 's nachts thuis met rugpijn. Hij was onderweg naar huis tegengehouden door vier mensen en geslagen. Ze bedreigden hem met de dood. Jullie besloten dat jullie beter het land konden verlaten.

In juli 2024 toen uw man bezig was met het regelen van de voogdijdocumenten voor zijn zus, dreigde de rechter ermee hem te zullen arresteren. In de documenten zaten een aantal spellingsfoutjes die uw man verbeterd wilde zien. De rechter reageerde daar zeer agressief op en belde nadien jullie advocaat dat hij uw

man zou laten arresteren als hij nog een keer langs zou komen. Uw advocaat achtte het beter dat uw man het verbeterde document niet zelf ging halen op de rechtbank in Tbilisi.

U bent samen met uw gezin en schoonzus M.G. (cgvs nr. [...]) naar België gekomen. Jullie verlieten Georgië op 6 augustus 2024 en vlogen rechtstreek naar België. Twee dagen later verzochten jullie samen om internationale bescherming bij de asielinstanties.

U bent bang om in Georgië te wonen aangezien uw man tegen de Russen heeft gevochten en de regering meer en meer pro Russisch wordt. Er zijn ook veel Russen naar Georgië gekomen.

Ter ondersteuning van jullie asielaanvraag leggen u en uw partner de volgende documenten neer: uw originele paspoort, dat van uw partner en kinderen, uw originele geboorteakte, die van uw partner en kinderen met Franse vertaling (buiten voor de geboorteakte van M.), de originele geboorteakte van uw schoonzus met Franse vertaling, uw partners originele rijbewijs, uw originele huwelijksakte met Franse vertaling, twee documenten in verband de voogdij over uw schoonzus met Franse vertaling, het blanco strafblad van u en uw partner met Franse vertaling, uw originele vluchtelingenkaart, die van uw partner en kinderen met Franse vertaling, originele certificaten die uw afkomst en die van uw partner uit Abchazië bevestigen met Franse vertaling, uw partners originele militaire kaart met Franse vertaling, de originele medaille van uw schoonbroer met Franse vertaling, de originele overlijdensakte van uw schoonbroer met Franse vertaling, twee originele documenten in verband met de aanvraag van uw partners medische documenten met Franse vertaling en drie foto's van jullie appartementsgebouw.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U beroept zich deels op dezelfde asielmotieven als uw partner. Daarnaast haalde u aan dat u bang bent om in Georgië te wonen omwille van de pro Russische regering en de aanwezigheid van vele Russen. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 7, 8, 9) In het dossier van uw echtgenoot werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, ook de door u aangehaalde vrees werd erin besproken, waardoor ook in uw hoofde geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld. De beslissing van uw echtgenoot luidt als volgt:

[...]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

2.1. Verzoekers voeren een schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

2.2. In een eerste middelonderdeel gaan verzoekers in op de vluchtelingenstatus en geven volgende toelichting:

Betreffende de kwetsbaarheid van tweede verzoekende partij:

“De tegenpartij gaf toe dat mevrouw M.G. speciale noden heeft. Zij gaat echter voorbij aan de kwetsbaarheid van verzoekster, het feit dat zij had gevraagd om te worden bijgestaan door haar broer (een betrouwbaar persoon) en het feit dat zij lijdt aan schizofrenie.

Bovendien oordeelde een gespecialiseerde arts dat verzoekster niet fit genoeg was om te worden ondervraagd op het CGVS (bewijsstuk 3).

Met andere woorden, hoewel verweerster heeft erkend dat verzoekster bepaalde bijzondere procedurele behoeften had op grond van haar gezondheidstoestand, blijkt uit de motivering van de bestreden maatregel niet dat verweerster bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van verzoeksters verklaringen rekening heeft gehouden met die gezondheidstoestand en met haar behoefte om door haar broer te worden bijgestaan.

Hoewel op basis van de voormelde medische stukken betreffende verzoeksters medische problemen, namelijk schizofrenie, geen rechtstreeks verband kan worden gelegd tussen de door verzoekster aangevoerde feiten en de verrichte medische vaststellingen, moet niettemin worden vastgesteld dat uit de medische stukken kan worden geconcludeerd dat verzoekster in een bijzonder kwetsbare toestand verkeert, waarmee verweerster bij haar analyse onvoldoende tekening heeft gehouden.

Gelet op haar toestand ten tijde van het gehoor is er, anders dan de tegenpartij stelt, geen enkele garantie dat verzoekster in staat was om te voldoen aan de verplichtingen die in het kader van haar asielverzoek op haar rusten, te meer daar een gespecialiseerde arts heeft geconcludeerd dat verzoekster onmogelijk aan het gehoor kon deelnemen.

Bovendien heeft de tegenpartij zelf erkend dat verzoekster moeite had met spreken en zich uit te drukken.

In het bestreden besluit wordt vermeld dat verzoekster pauzes en water is aangeboden: Dit argument is niet alleen stereotiep, maar wordt in elke beslissing van de tegenpartij herhaald. De bekwaamheid en concentratie van een persoon kunnen niet worden afgemeten aan het aantal pauzes dat de ambtenaar tijdens de hoorzitting aanbiedt.

In dit verband oordeelde Uw Raad in het arrest nr. 275132 van 7 juli 2022 – 22/01117 : [...]

In de tweede plaats beroept verzoekster zich op een vrees die verband houdt met haar lidmaatschap van de sociale groep van mensen die aan psychische stoornissen lijden.

Mensen met neurologische en/of psychische stoornissen worden door het grote publiek op zijn minst als anders beschouwd en zijn regelmatig het slachtoffer van discriminatie en stigmatisering die in sommige gevallen voldoende ernstig en/of systematisch kunnen zijn om vervolging in de zin van het Verdrag van Genève te vormen.

In dit verband is de UNHCR van mening dat: [...]

Bijgevolg houdt de vrees waarop verzoekster zich beroept verband met het behoren tot een sociale groep in de zin van artikel 1, A, lid 2, van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen. Hieruit volgt dat deze vrees binnen de werkingssfeer van het Verdrag van Genève valt.

Meer in het bijzonder blijkt uit het OSAR-rapport van januari 2024 dat in Georgië : [...]

Evenzo wordt het volgende meegedeeld in een rapport van 2022 van Universiteit Science Po: [...]

In casu lijdt verzoekster aan schizofrenie en kon zij niet worden ondervraagd (bewijsstuk 3). Het stond aan verweerster om nauwkeurige en actuele informatie te verkrijgen over het risico van vervolging dat verzoekster zou lopen indien zij wegens haar psychische toestand zou worden teruggestuurd, hetgeen zij niet heeft gedaan.”

Betreffende de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas:

A. Over de vermeende politieke opinie van eerste verzoekende partij M.G.

“De tegenpartij is van mening dat het wonen in slechte huisvesting geen verband houdt met het Verdrag van Genève en niet kan worden beschouwd als vervolging, noch, gezien de aard, de intensiteit en de omvang ervan, als ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

De tegenpartij miskent de werkelijke vrees van verzoekers. Verzoekers vrees was niet alleen om in slechte huisvesting te wonen, maar vooral om kritiek te leveren op de zittende regering.

Hij heeft openlijk kritiek geuit op de regering omdat die hem ondermaatse huisvesting heeft verschaft. Het huidige politieke klimaat in Georgië vraagt om uiterste voorzichtigheid.

Iedereen die zich publiekelijk verzet tegen de Russische invloed en de acties van de huidige regering wordt bedreigd en geïntimideerd.

Amnesty International betreurt de situatie: [...]

In casu was verzoeker bedreigd en geïntimideerd nadat hij kritiek had geuit op de Georgische regering omdat deze hem ondermaatse huisvesting had verleend.

In dit verband was de tegenpartij van mening dat de bedreigingen die verzoeker had ontvangen niet geloofwaardig, waren op grond dat zij pas een jaar na zijn kritiek hadden plaatsgevonden.

Een dergelijke verklaring vormt geen geldige basis om de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen in twijfel te trekken. Hij was geenszins verantwoordelijk voor de houding van derden.

Gelet op het voorgaande is de vrees van verzoekers gegrond.

De heer M.G. verklaarde verder dat hij als voormalig inwoner van Abchazië en voormalig soldaat die tegen de Russen had gevochten, het risico liep in Georgië te worden vervolgd.

De verklaringen van verzoeker stroken met objectieve informatie.

In een persartikel stond dat : [...]

In dezelfde zin: [...]

In het licht van de huidige politieke context in Georgië, in combinatie met het feit dat verzoeker tegen de Russen had gevochten, was het aan de tegenpartij om dit punt nader te onderzoeken en ervoor te zorgen dat hij bij terugkeer niet zou worden vervolgd.”

B. Interne vluchtalternatief

“De tegenpartij was ten onrechte van mening dat verzoekers de zaak aan hun autoriteiten hadden kunnen voorleggen.

Door dit te beweren is de tegenpartij eraan voorbijgegaan dat de vrees van verzoekers aan hun autoriteiten te wijten was.

Uit een enquête van de Transparency International blijkt het volgende: [...]

Bovendien blijkt uit het rapport van Amnesty International dat Marie Struthers, directeur van het programma voor Oost-Europa en Centraal-Azië van Amnesty International, in reactie op de nieuwe episode van onrechtmatig gebruik van geweld door de politie tegen vreedzame demonstranten in Tbilisi, na het besluit van het parlement om de wet inzake “buitenlandse invloed” in Georgië goed te keuren, heeft gezegd: [...]

In dezelfde geest wordt in een rapport van Amnesty International het illegale gebruik van geweld door de politie tegen vreedzame demonstranten in Tbilisi aan de haak gesteld: [...]

De politie heeft op vreedzame demonstraties met geweld gereageerd, waarbij demonstranten gewond raakten. In het licht van het voorgaande is het wantrouwen van verzoekers jegens de politie dan ook gerechtvaardigd.”

Betreffende hun vrees omwille van hun afkomst uit Abchazië:

“Verzoekers verklaren dat zij afkomstig zijn uit de regio Abchazië.

Deze regio van Georgië, aan de oevers van de Zwarte Zee, was van 1992 tot 1993 het toneel van een bloedig conflict tussen Russische troepen en Abchazische separatisten en het Georgische leger. Ongeveer 350.000 vluchtelingen vluchtten uit Abchazië en Zuid-Ossetië naar Georgië. Abchazië is nu bezet door Rusland, terwijl het leven van de vluchtelingen al die jaren is opgeschoort.

Wat de integratie van mensen uit de regio Abchazië betreft, is de situatie verbeterd, maar er zijn nog steeds obstakels voor hun integratie.

Meer dan dertig jaar na de oorlog leven vluchtelingen uit Abchazië bijvoorbeeld nog steeds in verlaten sanatoria in Georgië, waar ze niet opnieuw zijn gehuisvest.

Het ontbreken van enige mogelijkheid tot terugkeer voor deze mensen en het permanente karakter van de kampen hebben geleid tot hun marginalisatie en een verslechtering van hun sociaal-economische situatie.

De acties van de Georgische autoriteiten leiden dus tot marginalisatie en een verslechtering van de sociaal-economische situatie van de vluchtelingen uit Abchazië. De belangrijkste kritiek op het optreden van de staat is de ontoereikendheid van de getroffen maatregelen. Zo is de maandelijkse bijstand die ze ontvangen onvoldoende om in hun basisbehoeften te voorzien, waardoor ze gedwongen zijn om in erbarmelijke omstandigheden te leven.

Met andere woorden, het beheer van de bescherming en integratie van vluchtelingen uit Abchazië in Georgië vertoont momenteel tal van tekortkomingen, met name van de kant van de regering. Internationale organisaties proberen daarom hun steentje bij te dragen aan de ontwikkeling van het land.

In dit verband is de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de vluchtelingen (UNHCR) van mening dat het zijn activiteiten aanzienlijk moet versterken om tegemoet te komen aan de behoeften van binnenlandse ontheemden en duurzame oplossingen voor vluchtelingen te bevorderen.

Volgens de UNHCR moeten ook de obstakels uit de weg worden geruimd die ontheemden de toegang belemmeren tot bepaalde essentiële diensten, zoals medische zorg en onderwijs. De extreme armoede en sociale kwetsbaarheid van ontheemden belemmeren ook hun volledige re-integratie.

Vluchtelingen in Georgië hebben met vergelijkbare problemen te maken wanneer ze lokaal proberen te integreren. Tot de belangrijkste moeilijkheden behoren slechte huisvestingsomstandigheden, ongelijke toegang tot gezondheidszorg en onderwijs en beperkte mogelijkheden om deel te nemen aan het sociale en economische leven.

Het was aan de wederpartij om dit punt nader te onderzoeken en ervoor te zorgen dat verzoekers in geval van terugkeer niet zouden worden gediscrimineerd of gemarginaliseerd, vooral omdat mevrouw M.G. kwetsbaar is en aan schizofrenie lijdt. Haar angsten worden verergerd.”

2.3. In een tweede middelonderdeel gaan verzoekers in op de subsidiaire beschermingsstatus en geven volgende toelichting:

“ Artikel 48/4, § 1, van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat: [...]

De tweede paragraaf van deze bepaling luidt als volgt: [...]

Uit dit artikel volgt dat, om in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus, de aanvrager een “reëel risico” moet lopen als hij of zij wordt teruggestuurd naar het land van herkomst. Dit begrip verwijst

naar de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zou worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet reëel zijn, d.w.z. realistisch en niet hypothetisch.

In het geval van terugkeer lijkt het duidelijk dat de asielzoeker niet de mogelijkheid zou hebben om een leven te leiden dat in overeenstemming is met de menselijke waardigheid, een belangrijk moreel concept dat in de preambule van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948 is gedefinieerd als het fundament van vrijheid, rechtvaardigheid en vrede in de wereld.

Deze menselijke waardigheid ligt ook aan de basis van het hele corpus van internationale en regionale wetgeving ter bescherming van de mensenrechten, die bindend en rechtstreeks toepasbaar is in de Belgische wetgeving.

Artikel 3 van het EVRM bepaalt dat : [...]

Het absolute karakter van deze bepaling en de onmogelijkheid om ervan af te wijken, zou België schuldig maken aan de schending ervan, via het “refoulement”-effect dat werd ontwikkeld in de Soering-jurisprudentie van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in geval van terugkeer van de verzoeker naar zijn of haar land.

Artikel 4 van het EU-Handvest is gelijkwaardig aan artikel 3 EVRM. Het is alleen van toepassing wanneer België EU-recht implementeert, wat hier het geval is, in overeenstemming met artikel 67, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

België is dus niet alleen en in de eerste plaats gebonden door het nationale recht (subsidiariteitsbeginsel), maar ook door het recht van de Raad van Europa en het recht van de Europese Unie.

In het onderhavige geval laat COI Focus 2022 zien dat het politieke klimaat in Georgië tussen 2019 en 2021 wordt gekenmerkt door toenemende spanningen tussen en binnen politieke partijen, en door arrestaties van oppositieleiders, af luisterschandalen en demonstraties tegen de regering.

Tijdens de campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen in oktober 2021 hebben leiders van de GD (Georgische Droom), waaronder premier Irakli Garibashvili, hatelijke en beledigende boodschappen over de oppositie uitgezonden. Er zijn ook meldingen van mensen die tijdens verkiezingsperiodes worden ontslagen of gedwongen worden ontslag te nemen vanwege hun politieke overtuiging.

Lokale mensenrechtenorganisaties monitoren en rapporteren politiek gemotiveerde aanklachten en processen. Volgens de bevindingen van deze organisaties tonen de aanklachten en processen tegen tegenstanders in de periode 2019-2021 aan dat de rechterlijke macht handelt in opdracht van de regeringspartij.

Daarnaast melden verschillende artikelen dat de politieke crisis in Georgië, die sinds de parlementsverkiezingen van oktober suddert, verder is geëscaleerd. De oppositie riep op tot demonstraties na de harde arrestatie van Nika Melia, de leider van de Verenigde Nationale Beweging (MNU).

In dezelfde zin wordt het volgende vermeld in de COI Focus van december 2023 : [...]

Dit is objectieve informatie die niet kan worden genegeerd.

Gelet op het voorgaande moet worden geconcludeerd dat verzoekers in geval van terugkeer hun leven zouden riskeren en geen menswaardig bestaan zouden kunnen leiden.”

2.4. Tenslotte verwijzen verzoekers naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en stellen dat hen het voordeel van de twijfel moet worden gegeven. Hiervoor verwijzen ze naar rechtspraak van de Raad

2.5. Verzoekers vragen in hoofddor de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.6. Verzoekers voegen een medisch attest van 10 oktober 2024 betreffende tweede verzoekende partij toe ter ondersteuning van hun verzoekschriften.

3. Aanvullende nota

Op 15 april 2025 maakt de commissaris-generaal, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin gerefereerd wordt aan het volgende rapport (met verwijzing naar weblink): COI Focus, “Georgië. Algemene situatie”, 12 februari 2025.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop

de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om 'een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie' te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van herkomst en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.M.*, punten 64-70).

4.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Beoordeling van de bijzondere procedurele noden in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. In hoofde van eerste en derde verzoekende partij werden geen bijzondere procedurele noden vastgesteld waardoor er geen specifieke steunmaatregelen werden verleend. In de bestreden beslissingen wordt op goede gronden vastgesteld dat hun rechten in het kader van hun procedure internationale bescherming werden gerespecteerd alsook dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen. Verzoekers betwisten dit niet in het verzoekschrift.

5.2. In hoofde van tweede verzoekende partij werden wel bijzondere procedurele noden vastgesteld waardoor er specifieke steunmaatregelen werden verleend in het kader van de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming.

5.2.1. In de bestreden beslissing wordt op goede gronden gemotiveerd als volgt:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Uit de documenten van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in uw administratief dossier (Fiche registratie; Vragenlijst “bijzondere procedure noden” DVZ; Beoordeling Bijzondere procedurele noden; Verklaring DVZ, 27.08.2024, rubriek 29; Vragenlijst DVZ, 27.08.2024, rubriek 3.8; medisch document met Franse vertaling – document nr. 4 in de groene map) blijkt immers dat u lijdt aan schizofrenie. U wordt daarom begeleid door uw broer M.G. die in Georgië uw officiële voogd was. U vroeg op de DVZ of hij aanwezig kon zijn op uw volgende interviews. U had moeite om zelf te spreken en zich uit te drukken.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om kwetsbare personen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen. Voor het begin van het persoonlijk onderhoud werd u water aangeboden en werd u uitgelegd dat uw broer niet aanwezig mocht zijn tijdens het gesprek, maar dat uw schoonzus (uw broer was op dat moment immers al vertrokken) om de hoek zou zitten in de wachtzaal, voor het geval u haar nodig zou hebben of als er een probleem zou zijn, om u zo meer op uw gemak te stellen. Het persoonlijk onderhoud vond plaats in het bijzijn van uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Verder werd het taalgebruik aangepast, werd u genoeg tijd gegeven om te antwoorden op de vragen en erop gewezen dat u op elk moment om pauze kon vragen. (notities persoonlijk onderhoud (npo) p. 2; npo BROER p. 18)

Enkele uren na het persoonlijk onderhoud stuurde uw advocaat een doktersbriefje door dat diezelfde dag was opgesteld door Dr. S.L., waarin het volgende vermeld wordt: “la patiente est en incapacité d’être interviewée dans le cadre de sa procédure d’asile. Un bilan neuropsychiatrique est en cours.” (zie document nr. 8 in de groene map) Hoewel er wordt gesteld dat u onhoorbaar bent, blijkt nergens uit het briefje op basis waarvan die conclusie werd getrokken. Uit het notitiesverslag van het persoonlijk onderhoud blijkt overigens dat het gehoor in normale omstandigheden verliep en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Nergens blijkt dat u op enige wijze gehinderd werd om uw relaas op correcte wijze uiteen te zetten. Uw advocaat heeft overigens op het einde geen opmerkingen geformuleerd over het verloop van het interview, noch ontving het CGVS opmerkingen over de notities van uw persoonlijk onderhoud nadat deze naar u en uw advocaat werden opgestuurd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

5.2.2. Verzoekers betwisten bovenstaande motivering maar voeren echter geen concrete en dienstige argumenten aan ter weerlegging ervan.

Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat de commissaris-generaal voorbij gaat aan de kwetsbaarheid van tweede verzoekende partij vanwege haar schizofrenie, stelt de Raad vast dat uit het administratief dossier en uit de motivering in de bestreden beslissing inzake de beoordeling van de bijzondere procedurele noden blijkt dat het kwetsbaar profiel van tweede verzoekende partij wel degelijk

ernstig in overweging werd genomen waardoor er specifieke steunmaatregelen werden verleend. Het persoonlijk onderhoud werd afgenomen door een gespecialiseerde *protection officer* die binnen de diensten van het CGVS een specifieke opleiding volgde om kwetsbare personen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en vond plaats in het bijzijn van haar advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Het taalgebruik werd aangepast, er werd genoeg tijd gegeven om te antwoorden op de vragen en tweede verzoekende partij kon op elk moment om pauze vragen. Het persoonlijk onderhoud duurde van 11u52 tot 12u10. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud stelt de Raad vast dat het gehoor in normale omstandigheden verliep en dat hieruit geen noemenswaardige problemen kunnen worden afgeleid. Nergens blijkt dat tweede verzoekende partij op enige wijze gehinderd werd om haar relaas, rekening houdend met haar gezondheidsproblematiek, op correcte wijze uiteen te zetten. Haar advocaat heeft bovendien op het einde van het persoonlijk onderhoud geen opmerkingen geformuleerd over het verloop van het gehoor, noch ontving het CGVS opmerkingen over de notities van het persoonlijk onderhoud die achteraf naar de advocaat zijn verstuurd. Verzoekers laten na met concrete elementen te duiden waar het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij bij het CGVS niet correct zou zijn verlopen en welke bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Noch preciseren zij waaruit deze bijkomende steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan en hoe die van invloed hadden kunnen zijn geweest op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming en op de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat tweede verzoekende partij tijdens haar persoonlijk onderhoud had moeten worden bijgestaan door haar broer, tonen verzoekers niet in concreto aan hoe de aanwezigheid van haar broer van invloed hadden kunnen zijn geweest op de behandeling van haar verzoek om internationale bescherming en op de in de bestreden beslissing gedane beoordeling. Bij de aanvang van het persoonlijk onderhoud werd aan tweede verzoekende partij duidelijk uitgelegd dat haar broer niet bij haar persoonlijk onderhoud aanwezig mocht zijn maar dat haar schoonzus (haar broer was op dat moment immers al vertrokken) vlakbij om de hoek in de wachtzaal zou zitten voor het geval zij haar nodig zou hebben of er een probleem zou zijn, om haar zo meer op haar gemak te stellen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijken geen noemenswaardige problemen over het verloop van het persoonlijk onderhoud, noch worden deze door de advocaat op het einde van het gehoor of na verzending van de kopies van de notities van het persoonlijk onderhoud gemeld.

Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen van tweede verzoekende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met haar kwetsbaar profiel, kan de Raad verzoekers evenmin volgen. Wat betreft haar gezondheidsproblematiek als asielmotief, blijkt uit de motivering van de bestreden beslissing dat de medische toestand van tweede verzoekende partij geenszins in twijfel wordt getrokken maar dat er op basis van haar verklaringen en die van haar broer (eerste verzoekende partij) werd geoordeeld dat de aangehaalde medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria zoals vermeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming (zie supra). Wat betreft haar overige asielmotieven baseert tweede verzoekende partij zich volledig op het vluchtrelaas van haar broer (eerste verzoekende partij) en schoonzus (derde verzoekende partij) en werd de beoordeling ervan integraal gedaan op basis van hun verklaringen.

Waar in het verzoekschrift opnieuw wordt verwezen naar het medisch attest (bijlage bij het verzoekschrift) waarin werd geoordeeld dat tweede verzoekende partij niet in staat was om te worden gehoord op het CGVS, stelt de Raad samen met de commissaris-generaal vast dat dit medisch attest aan het CGVS werd bezorgd enkele uren nadat het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij had plaatsgevonden en dat nergens uit dit medisch attest kan worden afgeleid op basis waarvan de dokter tot de conclusie is gekomen dat tweede verzoekende partij niet in staat zou zijn (geweest) om te worden gehoord. In het verzoekschrift worden geen dienstige argumenten aangevoerd die hierop een ander licht werpen.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad is evenmin dienstig bij een gebrek aan precedentwerking.

Gelet op het voorgaande blijkt dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van tweede verzoekende partij in het kader van haar procedure internationale bescherming werden gerespecteerd evenals dat zij kon voldoen aan haar verplichtingen.

6. Beoordeling van de zaak

6.1. Verzoekers verklaren Georgië te hebben verlaten omdat eerste verzoekende partij problemen had met de nationale autoriteiten. Sinds 2008 had hij een gespannen relatie met de overheid omdat zijn familie en andere vluchtelingen uit Abchazië in een vervallen gebouw werden ondergebracht en hij zich kritisch opstelde tegenover deze woonomstandigheden. Nadat hij in 2023 medische documenten was beginnen verzamelen, kreeg hij nog meer problemen en werd hij een aantal keer bedreigd door onbekenden. Verder halen

verzoekers nog de beperkte medische hulpverlening aan voor tweede verzoekende partij die aan schizofrenie lijdt. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas van de bestreden beslissingen, dat door verzoekers niet wordt betwist..

6.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekers er niet in geslaagd zijn om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aan te tonen of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. De bestreden beslissingen zijn gebaseerd op volgende gronden:

- (i) De slechts levensomstandigheden waarin verzoekers leefden nadat ze in 2008 door de oorlog in Abchazië naar Tbilisi moesten verhuizen, houden geen verband met het Vluchtelingenverdrag en kunnen niet beschouwd worden als vervolging, en kunnen daarenboven in aard, intensiteit en draagwijdte evenmin beschouwd worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;
- (ii) De bewering van eerste verzoekende partij dat hij niet kon werken omdat hij steeds in gevaar was omwille van de aanwezige Russen in Georgië is een blote bewering die hij op geen enkele manier staft of concretiseert; Hij toont niet aan dat hij als voormalige inwoner van Abchazië en als ex-soldaat risico loopt om in Georgië vervolgd te worden door de Russen;
- (iii) Uit objectieve landeninformatie blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem; Er kan bijgevolg worden verwacht dat verzoekers in de toekomst beroep doen op de bescherming van hun nationale autoriteiten;
- (iv) De aanvaring van eerste verzoekende partij met de rechter aan wie hij een correctie in een officieel document inzake de voogdij over tweede verzoekende partij vroeg, is niet zwaarwichtig of ernstig genoeg opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag, noch van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming;
- (v) Uit de door verzoekers voorgelegde documenten kan geenszins blijken dat eerste verzoekende partij werd tegengewerkt door het ministerie van defensie en het ministerie van gezondheid inzake zijn poging tot het verzamelen van medische documenten om een uitkering te verkrijgen voor een wonde die hij had opgelopen tijdens zijn legerdienst in Abchazië; Uit de antwoorden blijkt niet dat men onwillig was om in te gaan op zijn vraag, wel dat het archief van het ministerie van gezondheid simpelweg niet meer over de gevraagde documenten beschikt; Het feit dat het ministerie van defensie en het ministerie van gezondheid niet de gewenste documenten konden bezorgen, kan geenszins gezien worden als een situatie van vervolging, noch van ernstige schade; Bovendien heeft eerste verzoekende partij, buiten het aanschrijven van de ministeries, weinig andere inspanningen geleverd om de nodige documenten te bemachtigen;
- (vi) Er kan weinig geloof worden gehecht aan de bedreigingen van eerste verzoekende partij door onbekenden omdat hij zich tot de ministeries van defensie en gezondheid had gewend om medisch documenten te verkrijgen (a) gelet op de tijdspanne van een jaar tussen het moment dat eerste verzoekende partij de documenten had aangevraagd (februari 2023) en de incidenten waarbij hij bedreigd werd (lente 2024) en (b) gelet op de oppervlakkige en weinig gedetailleerde verklaringen van eerste en derde verzoekende partij over de incidenten;
- (vii) Zelfs indien enig geloof zou worden gehecht aan de vervolgingsfeiten, quod non, maken verzoekers het geenszins aannemelijk dat zij geen bescherming zouden kunnen krijgen in hun land van herkomst; Verzoekers maken niet in concreto aannemelijk dat de Georgische autoriteiten onmachtig dan wel onwillig zouden zijn om hen de nodige hulp en bescherming te verlenen;
- (viii) De door verzoekers voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande appreciatie;
- (ix) In hoofde van tweede verzoekende partij en haar gezondheidsproblematiek, werd ook nog geoordeeld dat de aangehaalde medische problemen omwille van haar schizofrenie geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter in gebreke blijven.

6.3. Wat betreft de problemen van eerste verzoekende partij (1) omwille van zijn ontevredenheid met zijn levensomstandigheden in Georgië en zijn vruchteloze poging om van de overheid een andere accommodatie te verkrijgen, (2) omwille van zijn vrees voor vervolging door de aanwezige Russen in Georgië, als voormalige inwoner van Abchazië en als ex-soldaat, (3) omwille van zijn aanvaring met een rechter naar aanleiding van een gevraagde correctie in een officieel document, (4) omwille van zijn vruchteloze poging om bij de ministeries van defensie en gezondheid medische documenten te verkrijgen om een uitkering te bekomen voor een wonde die hij had opgelopen tijdens zijn legerdienst in Abchazië en (5) omwille van de bedreigingen die hij hierdoor een jaar later van onbekenden zou hebben ontvangen, treedt de Raad de commissaris-generaal volledig bij waar deze omstandig en pertinent vaststelt dat deze problemen hetzij socio-economisch van aard zijn en bijgevolg geen verband houden met het Vluchtelingenverdrag noch

beschouwd kunnen worden als ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming (slechte levensomstandigheden), hetzij louter blote beweringen zijn die geenszins worden gestaafd of geconcretiseerd (vrees omwille van de aanwezige Russen in Georgië), hetzij niet zwaarwichtig of ernstig genoeg zijn opdat er sprake zou zijn van vervolging of ernstige schade (aanvaring met rechter), hetzij geen bewuste tegenwerking van de overheid kan worden vastgesteld, gelet op de inhoud van de door verzoekers voorgelegde documenten (poging om medische documenten te bekomen), hetzij weinig geloofwaardig zijn (bedreigingen door onbekenden).

In het verzoekschrift maken verzoekers geenszins aannemelijk met concrete elementen dat deze beoordeling niet correct is. In wezen komen ze niet verder dan het louter volharden in hun vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het verwijzen naar algemene landeninformatie inzake het huidige politiek klimaat in Georgië en inzake de obstakels voor integratie van vluchtelingen uit Abchazië, en het bekritisieren en tegenspreken van een aantal gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Bij gebrek aan dienstig verweer blijven de desbetreffende motieven van de bestreden beslissingen onverminderd overeind.

6.4. Waar in het verzoekschrift nog een vrees voor vervolging of ernstige schade omwille hun afkomst uit Abchazië wordt opgeworpen, merkt de Raad op dat verzoekers zich beperken tot het louter aanhalen van algemene landeninformatie zonder deze vrees met concrete elementen aannemelijk te maken.

6.5. Waar in het verzoekschrift wordt opgeworpen dat verzoekers geen bescherming kunnen verkrijgen van hun nationale autoriteiten, beperken ze zich opnieuw tot een louter algemeen betoog.

De Raad stelt samen met de commissaris-generaal vast dat uit de “*COI Focus Georgië – Algemene situatie*” van 11 december 2023, waarnaar in de bestreden beslissingen wordt verwezen, en de “*COI Focus Georgië – Algemene situatie*” van 12 februari 2025 die door commissaris-generaal bij aanvullende nota wordt aangebracht, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem vanhoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

In het verzoekschrift worden geen concrete of nuttige elementen bijgebracht waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie in het rechtsplegingsdossier niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze terecht vaststelt dat verzoekers beroep kunnen doen op de bescherming van hun nationale autoriteiten en dat zij niet in concreto aannemelijk maken dat de Georgische autoriteiten onmachtig dan wel onwillig zouden zijn om hen de nodige hulp en bescherming te verlenen.

6.6. Wat betreft de gezondheidsproblematiek van tweede verzoekende partij, treedt de Raad de commissaris-generaal eveneens bij waar deze stelt dat deze medische problemen omwille van haar schizofrenie niet onder de criteria, bepaald in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, ressorteren, noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming, zoals vermeld in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat de aangehaalde medische problemen in hoofdte van tweede verzoekende partij vervolging zouden uitmaken of dat zij op basis hiervan of op grond van een gebrek aan behandeling vervolging zou riskeren. Evenmin tonen

zij middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan adequate behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2), van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. De Raad merkt verder op dat eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. Uit de elementen in het rechtsplegingsdossier kan niet blijken dat de Georgische autoriteiten tweede verzoekende partij op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding ontzegden of bij terugkeer zullen ontzeggen, laat staan dat dit haar geweigerd werd omwille van één van de vervolgingsgronden van het Vluchtelingenverdrag.

Waar in het verzoekschrift wordt verwezen naar het rapport van OSAR van januari 2024 in verband met barrières bij de toegang tot de geestelijke gezondheidszorg, waaronder overbelasting en overbevraging van psychiaters en de vooral medicamenteuze behandeling, wijst de Raad erop dat dit niet wordt ontkend maar dat de loutere verwijzing naar de algemene situatie in de geestelijke gezondheidszorg in Georgië niet volstaat om aan te tonen dat tweede verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekers blijven desbetreffend in gebreke.

Volledigheidshalve wijst de Raad er nog op dat verzoekers zich voor wat betreft de beoordeling van de medische elementen van tweede verzoekende partij dienen te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

6.7. Verzoekers voeren tot slot geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die worden toegelicht in de bestreden beslissingen, oordeelt dat de voorgelegde documenten bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen.

6.8. Het verweer van verzoekers is niet dienstig om de pertinente motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van de motieven blijft onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

6.9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat in casu geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kunnen verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

6.10. Er kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

6.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, brengen verzoekers geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch kan dit in de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier worden gelezen en evenmin beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

6.12. Waar verzoekers in hun verzoekschrift verwijzen naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad erop dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een verzoeker om internationale bescherming reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is er in casu echter geen sprake van een eerdere vervolging of ernstige schade in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. De verwijzing ter zake is dan ook niet dienstig.

6.13. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6.14. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van

de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het CGVS. Overig aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

V. HOEFNAGELS